

Uvod

Voljela bih da vam predstavim Alfreda Adlera tako sto cu govoriti o osobi koju Adler nikada nije upoznao: Teodoru Ruzveltu. Sin Marte i Teodora Seniora, rođen na Menhetnu, 27. oktobra 1858 godine. Bio je neobicno lijepa beba kojoj nije trebalo mnogo pomoci da udje u novi, njemu nepoznat, svijet. Njegovi roditelji bili su jaki, inteligentni, lijepi i vrijedni. Trebalo je da ima idilicno djetinjstvo.

Medjutim, Tedi (kako su ga zvali), nije bio toliko zdrav kao sto se na prvi pogled cinilo. Imao je teski oblik astme, cesto je bio prehladjen, patio je od mucnine, groznice i dijareje. Bio je nizak i mrsav, Glas mu je bio piskav. O njemu se nije dovoljno brinulo i cesto je morao spavati u stolici zbog napada astme. Nekoliko puta se dogodilo da zamalo umre zbog nedostatka kiseonika.

Uprkos svemu, Tedi je bio aktivan djecak, mozda i hiperaktivan i bio je fantasticna licnost. Zanimalo ga je sve vezano za prirodu. Ipak, kada su napadi astme poceli da se ponavljaju, okrenuo se knjigama, cemu je ostao dosljedan cijelog zivota. Mozda je bio bolesljiv, ali je sasvim sigurno imao zelju za zivotom.

Kada je imao trinaest godina, primijetio je jos jedan sopstveni nedostatak. Dok je pokusavao da pogodi metu puskom koju mu je otac poklonio, a u tome nije uspijevao, otkriveno je da je strasno kratkovid.

Iste godine poslat je na selo poslije teskog napada astme. U putu, napala su ga dva mladica. Shvatio je da nije dovoljno snazan da se odbrani. Nakon toga je rekao svom ocu da zeli da se bavi boksom, ne bi li ojacao. Kad je upisao Harvard, ne samo da je bio zdraviji, vec je bio i pobjednik mnogih atletskih takmicenja.

Ostalo je, kako kazu, istorija. Teodor Ruzvelt je postao uspjesan u skupstini Njujorka, komesar Njujorske policije, pomocnik ministra mornarice, guverner Njujorka, pisac bestselera, i sve to do svoje cetdesete godine. Smrcu predsjednika Vilijama Mekinlija 1901 godine, Teodor Ruzvelt postao je najmladji predsjednik SAD-a.

Kako je moguće da neko, ko je bio tako nemocan i bolesljiv postane tako zdrav i uspjesan? Zasto neka djeca, bolesna ili ne, napreduju, dok druga nazaduju? Da li je taj nagon bio svojstven samo Ruzveltu, ili taj nagon cuci u svakom od nas?. To su pitanja koja su intrigirala mladog bečkog ljekara- Alfreda Adlera, i dovela do njegove teorije, nazvane 'Individualna psihologija'.

Biografija

Alfred Adler rođen je u predgradju Beca 7. februara, 1870 godine, kao treće dijete Jevrejskog trgovca. Kao dijete, Alfred je dobio rahitis, sto ga je sprijecilo da prohoda sve do cetvrte godine. Sa pet godina, skoro je umro od upale pluca. Tada je i odlucio da postane ljekar.

Alfred je bio prosjecan ucenik, i vise je volio da se igra napolju, nego da bude zatvoren unutar ucionice. Bio je veoma ekstrovertan, popularan i aktivan, kao i njegov stariji brat, Sigmund.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com